

VOJTINA ÖRÖK

AHOL

születtem, ott a húsvét
a féktelen élet feltámadása,
hideg kútvizet zúdítanak
az ágyból kirángatott lányra,
visítva ébred a környék,
kipirulnak a hullafoltok,
pálinkás jó reggeltet
harangoznak a tornyok.
Pesten, már biztonságban,
csak apámnak volt szabad
spriccelni tiszta vízzel,
anyámmal bújtunk a locsolók elől,
kész csengő frász volt, hidd el,
tudom, ez blaszfém,
de megbocsátjátok –
hisz mindig károg *a vének szája* –
az élet él, és élni szokott
mi másért költene időt
az ember fiára